

ROZHODNUTIE

Odvolací disciplinárny senát na neverejnom zasadnutí v disciplinárnej veci proti **Mgr. A. Ž.**, sudkyňi O. S. R. S., dňa 2. decembra 2016 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov **z r u š u j e** rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – disciplinárneho senátu, sp. zn. 3 Ds 6/2015 zo dňa 3. mája 2016 a vec mu **v r a c i a**, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny senát rozhodnutím sp. zn. 3Ds 6/2015 z 3. mája 2016 uznal v **bode II** návrhu na disciplinárne konanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky z 9. septembra 2015, č. 39638/2015/151 za vinnú Mgr. A. Ž., nar. X., trvale bytom U., sudkyňu O. S. R. S., z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. v platnom znení pre skutok, ktorého sa mala dopustiť tak, že potom čo bol O. S. R. S. dňa 16. septembra 2013 vrátený Krajským súdom v Banskej Bystrici spisový materiál v danej právnej veci, a to spolu s uznesením odvolacieho súdu o nariadení predbežného opatrenia č. k. 16COP/36/2013-22 zo dňa 5. septembra 2013, kedy vydala pokyn na doručenie uznesenia o nariadení predbežného opatrenia účastníkom konania, z čoho je zrejmé, že vo veci nevykonala bezdôvodne žiadny úkon po dobu 3 mesiacov, čím tak zavinene porušila povinnosť sudcu v zmysle § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných priet'ahov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných priet'ahov.

Za to jej podľa § 117 ods. 1 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. v platnom znení bolo uložené disciplinárne opatrenie a to zníženie funkčného platu o 20 % na obdobie dvoch mesiacov.

Zároveň disciplinárny senát oslobodil sudkyňu spod návrhu v **bode I** na disciplinárne konanie ministra spravodlivosti Slovenskej republiky z 9. septembra 2015, č. 39638/2015/151 (ďalej len „návrh“), ktorého sa mala dopustiť ako sudkyňa O. S. R. S. tak, že v predmetnej právnej veci týkajúcej sa úprav a povinností k maloletému dieťaťu postupovala neefektívnym spôsobom a o určení výživného pre maloletú A. L. meritórne nerozhodla ani po viac než 5 rokov od prevzatia predmetnej právnej veci dňa 21. decembra 2009, a to napriek tomu, že sa jednalo o konanie týkajúce sa starostlivosti súdu o maloleté dieťa, ktoré má byť ukončené do 6 mesiacov od začatia konania, čím sa mala dopustiť závažného disciplinárneho previnenia podľa ust. § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Práve v bode II návrhu, v ktorom disciplinárny senát uznal sudkyňu za vinnú, videl navrhovateľ porušenie povinností sudcu v tom, že potom čo bol O. S. R. S. dňa 16. septembra 2013 vrátený Krajským súdom v Banskej Bystrici spisový materiál v danej právnej veci spolu s uznesením odvolacieho súdu o nariadení predbežného opatrenia č. k. 16C0P/36/2013-22 zo dňa 5. septembra 2013, zákonná sudkyňa zostala vo veci bezdôvodne nečinná a nevykonala žiadny úkon až do 9. decembra 2013, kedy vydala pokyn na doručenie uznesenia o nariadení predbežného opatrenia účastníkom konania a teda vo veci tým pádom nevykonala bezdôvodne žiadny úkon po dobu 3 mesiacov.

Navrhovateľ kvalifikoval konanie menovanej sudkyne v oboch bodoch ako závažné disciplinárne previnenie podľa ust. § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z., za čo jej navrhol uložiť disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. b/ cit. zákona a to zníženie funkčného platu o 50% na obdobie 3 mesiacov. Uloženie tejto formy disciplinárneho opatrenia na dolnej hranici zákonom určeného rozpätia považoval za dostačujúce z hľadiska generálnej a individuálnej prevencie a primerané s ohľadom na rozsah a povahu sudkyňou porušených povinností, následok a mieru zavinenia, ako i samotnú osobu dotknutej sudkyne.

Mgr. Ž. sa k doručenému návrhu vyjadrila písomným vyjadrením doručeným súdu dňa 26. októbra 2015, pričom uviedla, že v danom prípade dĺžku konania vo výraznej miere ovplyvnila existencia medzinárodného prvku, nakoľko otec maloletej sa pohyboval na území dvoch štátov (Užička republika, Kičevo, Macedónsko a Švajčiarsko), s čím bolo spojené

vyhotovovanie dožiadaní zahraničným orgánom na vykonávanie dôkazov a nutnosť vyhotovenia prekladov až do dvoch jazykov.

Ďalej menovaná sudkyňa zdôrazňovala, že konajúci súd po prijatí návrhu otca dňa 21. decembra 2009 vytýčil pojednávanie na 9. februára 2010, no nakoľko sa však otec maloletej v mieste označeného bydliska nenachádzal (bol umiestnený vo väznici v Kantóne Luzern vo Švajčiarsku, pojednávanie po vrátení vybaveného dožiadania konajúci súd vytýčil bezodkladne pojednávanie a 27. novembra 2012 vyhlásil vo veci rozsudok, v ktorom bola maloletá zverená do starostlivosti matky a otec bol zviazaný na výživu maloletej sumou vo výške 100 Eur mesačne. Voči tomuto rozsudku podala matka prostredníctvom právneho zástupcu odvolanie, na základe ktorého odvolací súd uznesením dňa 16. septembra 2013 rozsudok v časti výživného zrušil a vrátil vec prvostupňovému súdu, pričom konštatoval, že vydanie rozhodnutia bolo predčasné, pretože súd prvého stupňa nevy počul na pojednávaní matku, nezisťoval pomery na strane maloletej, nevyžiadal si správu o starostlivosti o dieťa ako aj o majetkových pomeroch oboch rodičov. K tomuto sudkyňa ešte uviedla, že v časti zverenia maloletej do osobnej starostlivosti bol rozsudok právoplatný dňa 29. januára 2013 a súd zistil uvedené vypočutím právneho zástupcu matky, pomery otca boli zistené dožiadaním jeho výsluchu vo väznici a dokazovanie ohľadom správy o starostlivosti o maloleté dieťa súd nevykonával, pretože maloletá bola v starostlivosti matky od narodenia a kolízny opatrovník nezistil nedostatky.

Okrem vedľajších faktorov, ktoré ovplyvňovali dĺžku uvedeného konania, menovaná sudkyňa poukazovala aj na to, že pri vybavovaní vecí postupovala riadne a vec vybavovala pravidelne, čo preukazuje aj minimálny počet reštančných vecí v agende „P“, čo preukázala aj priloženým zoznamom. Menovaná sudkyňa uviedla, že vplyv na vybavovanie vecí mali aj ďalšie objektívne dôvody spočívajúce vo veľkom množstve pridelených vecí v agende „C“, kde došlo k nadmernému nápadu vecí koncom roka 2012 a takisto aj v prerozdelení vecí po odchádzajúcich sudcoch, s tým že priebežne napádali aj ďalšie veci. Z tohto stavu bolo zrejmé, že nebude možné vybavovať veci bez priet'ahov, na čo menovaná sudkyňa upozorňovala predsedu súdu upozornením z 20. februára 2013, avšak ako uvádza, upozornenie zostalo bez adekvátneho riešenia. Sudkyňa argumentovala tým, že nie každá nečinnosť sudcu je zavineným nesplnením povinností a v tomto prípade sudkyňa nechcela spôsobiť priet'ahy, tieto podľa nej nezavinila a navyše poukazovala na ich hrozbu a na nedostatok personálnych a materiálnych predpokladov na riadny výkon súdnictva na súde prvého stupňa. Mala za to, že označené priet'ahy nevznikli jej zavinením, pretože pri dlhodobom nadmernom zaťažení súdu nemá zabezpečené podmienky na bezpriet'ahový

výkon práce a to aj napriek jej zvýšenom pracovnom nasadení. Poukázala aj na judikatúru Ústavného súdu SR (II. ÚS 21/01, III. ÚS 102/02), ktorá hovorí, že ojedinelá nečinnosť v trvaní niekoľkých mesiacov nemusí paušálne zakladať existenciu zbytočných prietahov (v rozhodnutí ústavného súdu išlo o 4 mesiace) a poukázala na to, že v tomto svetle navrhovateľ tieto skutočnosti, že sa jednalo o prietahy iba 3 mesiace nezohľadnil. V závere vyjadrenia žiadala, aby bola oslobodená v plnom rozsahu a pripojila prílohy obsahujúce zoznam počtu reštančných vecí v jednotlivých senátoch ku dňu 30. septembra 2015, upozornenie adresované predsedovi jej súdu zo dňa 20. februára 2013, ako aj prehľad výkonnosti sudcov v občianskoprávnej agende C za mesiac júl 2015 a za mesiac august 2015.

Na ústnom pojednávaní konanom dňa 3. mája 2016 sa sudkyňa k obvineniam v bode II vyjadrila tak, že sa v plnom rozsahu pridržiava svojho vyjadrenia zo dňa 11. marca 2015 a dôvody v ňom obsiahnuté podrobnejšie ozrejmila.

Okrem iného sa k bodu II vyjadrila v tom zmysle, že plynulosť konaní na súde bola ovplyvnená hromadnými podaniami niektorých žalobcov (Pohotovosť, Cd-Consulting, Lawyer partners), odchodom niektorých kolegov sudcov a prerozdelenie vecí, a zmena asistentiek sudkyne. K zrušujúcemu uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici uviedla, že je samozrejmosťou a povinnosťou postupovať v intenciách tohto uznesenia, avšak javilo sa jej nadbytočné doplniť dokazovanie ohľadom maloletej, nakoľko o výchove a zverení dieťaťa bolo už právoplatne rozhodnuté a prostredie v ktorom maloletá vyrastala nikto nespochybňoval, ani kolízny opatrovník. Uviedla aj to, že vzhľadom na mimoriadnu situáciu a nápad množstva vecí na súd, je v kompetenciách výkonnej moci zabezpečiť podmienky na plynulý výkon súdnictva a je podľa nej neprijateľné, aby za toto zlyhanie niesol kárnu zodpovednosť jednotlivý sudca.

Disciplinárny senát vykonal dokazovanie, a to návrhom na disciplinárne konanie, podnetom Mgr. D. B. na disciplinárne stíhanie sudkyne zo dňa 16. marca 2015, vyjadrením sudkyne spolu s prílohami, prehľadom reštančných vecí k 30. septembru 2015 v jednotlivých senátoch, upozornením na možnosť vzniku prietahov podaným sudkyňou, prehľadom výkonnosti sudcov v jednotlivých agendách za mesiace júl a august 2015, hodnotením sudkyne, prehľadom nápadu vybavených vecí sudkyňou a prehľad neodpracovaných dní za r. 2010-2015, pripojenou kópiou rozhodnutia 3 Ds 6/2015, pripojeným spisom 7P/172/2009 a vyjadrením predsedu O. S. R. S. zo dňa 2. mája 2016.

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov disciplinárny senát dospel k záveru, že v bode I návrhu na začatie disciplinárneho konania nemožno konštatovať, že by sa Mgr. A. Ž. svojim konaním a postupom v predmetnej veci dopustila disciplinárneho previnenia tak, ako sa jej kladie za vinu.

K bodu II návrhu na začatie disciplinárneho konania disciplinárny senát vykonal dokazovanie obsahom spisu O. S. R. S. so sp. zn. 7P/172/2009, obsahom spisu 3 Ds 6/2015 a čítaním a oboznámením hodnotenia sudkyne. Po vykonaní tohto dokazovania ohľadom bodu II návrhu disciplinárny senát dospel k záveru, že sudkyňa sa v bode II s úpravou skutkového stavu a právnej kvalifikácie stavala vinnou, že potom čo bol O. S. R. S. dňa 16. septembra 2013 vrátený Krajským súdom v Banskej Bystrici spisový materiál v danej právnej veci, a to spolu s uznesením odvolacieho súdu o nariadení predbežného opatrenia, č. k. 16CoP/36/2013 zo dňa 5. septembra 2013, zákonná sudkyňa Mgr. A. Ž. zostala vo veci bezdôvodne nečinná, nevykonala žiaden úkon až do 9. decembra 2013, kedy vydala pokyn na doručenie uznesenia o nariadení predbežného opatrenia účastníkom konania, z čoho je zrejmé, že vo veci nevykonala bezdôvodne žiadny úkon po dobu troch mesiacov, čím sa dopustila previnenia podľa ust. § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z. a za to jej disciplinárny senát uložil disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona, a to zníženie funkčného platu o 20% na obdobie dvoch mesiacov.

Disciplinárny senát uznal argument sudkyne, že dĺžku konania zásadne ovplyvnila existencia medzinárodného prvku (pobyt otca maloletej v dvoch štátoch a s tým spojené dožiadania a preklady písomností). Ďalej konštatoval, že vo veci rozhodla sudkyňa rozsudkom na pojednávaní dňa 27. novembra 2012, kedy bola maloletá jednak zverená do osobnej starostlivosti matky (v tejto časti nadobudol rozsudok právoplatnosť) a jednak otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej mesačne 100 Eur a to bez ohľadu na odvolanie matky. Rozhodnutím odvolacieho súdu bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti výživného zrušené a tiež v časti nedoplatku na výživnom, pričom súčasne odvolací súd zaviazal predbežným opatrením rovnako ako súd prvého stupňa.

Disciplinárny senát zohľadniac všetky hore uvedené skutočnosti, okolnosti daného prípadu, zložitost' veci výlučne z pohľadu existencie medzinárodného prvku, ktorý výraznou mierou sťažuje postup sudcu, ktorý má v oddelení okrem daného prípadu ešte ďalších cca 500 neskončených vecí, dospel k záveru, že všetky tieto skutočnosti vo významnej miere znižujú závažnosť charakteru porušenej povinnosti, ako aj spôsob konania a mieru zavinenia sudkyne a postačujúcim je po úprave právnej kvalifikácie uloženie

disciplinárneho opatrenia podľa § 117 ods. 1 písm. b/ cit. zákona a to zníženie funkčného platu o 20% na obdobie dvoch mesiacov.

Proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu podala dňa 2. augusta 2016 Mgr. A. Ž. odvolanie. Toto odvolanie odôvodnila najmä tým, že podľa nej kvalifikovaným spôsobom preukázala, že obdobie nečinnosti, ktoré sa jej kladie za vinu s ohľadom na jej zaťaženosť je zásadnou objektívnou skutočnosťou a preto túto nečinnosť nemožno považovať za nečinnosť dosahujúcu závažnosť disciplinárneho previnenia. V tomto smere poukázala najmä na to, že disciplinárny senát sám konštatoval, že do úvahy uvedené skutočnosti ohľadom prílišnej zaťaženosti sudkyne, avšak podľa sudkyne pochybil, keď ich nevyhodnotil ako objektívne.

Sudkyňa uviedla, že preukázala, že s ohľadom na jej zaťaženosť, veľký nápad vecí, zlú personálnu situáciu na O. S. R. S. nebolo možné vyvarovať sa negatívnym dôsledkom v podobe dlhších časových úsekov medzi úkonmi v konaní a je podľa nej nepochybné, že neboli u nej vytvorené podmienky na bezprieťahový výkon jej funkcie sudcu. Poukázala aj na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu ČR (sp. zn. 11Kss/9/2013-78), v ktorom bolo opakovane zdôraznené, že nemožno všeobecne ohraničiť dobu, ktorú v konkrétnom konaní je možné považovať za nečinnosť, ale je nutné prihliadať na konkrétne okolnosti týkajúce sa sudcu. Zodpovednosť by v prípade nezabezpečenia dobrých podmienok mali preberať subjekty, ktoré tieto podmienky vytvárajú a majú na ne vplyv.

Sudkyňa v odvolaní tiež argumentovala, že osobne signalizovala neprimeraný počet jej pridelených vecí a na objektívnu nemožnosť vybavenia v primeraných lehotách. Rovnako tak na rovnaké skutočnosti upozorňovali aj jej kolegovia sudcovia. Vyjadrila názor, že spravodlivo požadovať bezprieťahový výkon povinností sudcu možno len vtedy, ak sú sudcom výkonnou mocou vytvorené potrebné podmienky. Preto je nepochybné, že ak v tomto výkonná moc zlyháva, je neprijateľné, aby zodpovednosť za toto zlyhanie niesli sudcovia vo forme disciplinárnych postihov. Sudkyňa pripojila tiež odkaz na judikatúru Ústavného súdu SR (IV. ÚS 471/2012), podľa ktorej enormná zaťaženosť súdov hraničiaca s ich schopnosťou zabezpečiť v obvyklom čase riadny chod orgánov predstavuje okolnosť hodnú osobitého zreteľa.

Zdôrazňovala aj skutočnosť, že podstatnou náležitosťou disciplinárneho previnenia je zavinené konanie v zmysle § 166 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z., ku ktorému z jej strany podľa jej slov nedošlo, pretože zavineným nesplnením povinnosti sudcu nie je každá nečinnosť, ale len také obdobie nečinnosti, ktoré je neprimerané povahe vecí, ak nekonaniu nebránia objektívne dôvody. Sudkyňa v odvolaní tvrdila, že prietahy spôsobíť

nechcela, preto aj poukazovala na ich hrozbu a aj na to, že sa im nemohla nijako vyhnúť ani po zvýšenej výkonnosti, o čom svedčia jej pracovné výsledky a hodnotenia, ktoré boli na dobrej až nadpriemernej úrovni. V závere konštatovala, že jej nebolo z rozhodnutia disciplinárneho senátu zrejmé, na základe akých skutočností tento dospel k záveru, že sa dopustila zavineného konania, ktoré malo za následok priet'ahy v konaní. Rovnako tak mala za to, že vo svetle doterajšej rozhodovacej praxe disciplinárnych senátov sudcov je uložený trest neprimeraný. V nadväznosti na skutočnosti, ktoré uviedla, navrhovala v zmysle § 129 ods. 4 statusového zákona oslobodenie od disciplinárneho obvinenia.

Odvolací disciplinárny senát preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť rozhodnutia prvostupňového disciplinárneho senátu a na neverejnom zasadnutí zistil, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou, v lehote určenej § 131 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov. Odvolací disciplinárny senát po preskúmaní zákonnosti, odôvodnenosti napadnutých výrokov rozhodnutia a konaní, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že odvolanie odvolateľky Mgr. A. Ž. je dôvodné a rozhodnutie prvostupňového disciplinárneho senátu v bode II za danej dôkaznej situácii je predčasné pretože vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu.

Ohľadom stíhaného skutku pod bodom II odvolací disciplinárny senát poukazuje na nasledovné: Disciplinárne stíhaná sudkyňa v rámci svojich možností upozorňovala na hroziace nebezpečenstvo priet'ahov, avšak toto jej upozornenie ostalo bez adekvátneho riešenia. Odvolací disciplinárny senát má za to, že prvostupňový disciplinárny senát sa nedostatočne vysporiadal s námietkou sudkyne, keďže nezist'oval a neuviedol, či a akým spôsobom sa predseda O. S. R. S. zaoberal predmetným upozornením sudkyne na hroziace priet'ahy. Po podaní upozornenia na črtajúce sa priet'ahy v konaniach a nedostatočné pracovné podmienky pre výkon povinností sudcu a jeho vybavení predsedom súdu bolo v každom prípade potrebné zistiť aj to, či predseda súdu aj nejakým spôsobom upozorňoval Ministerstvo spravodlivosti SR. V tomto dáva odvolací disciplinárny senát za pravdu sudkyňi, že pokiaľ sudca upozorňuje na nedostatky pri zabezpečení podmienok pre výkon súdnictva, je potrebné, aby sa kompetentné subjekty týmto zaoberali, v opačnom prípade nie je možné dôsledky nezabezpečenia riadnych podmienok pre prácu sudcov posudzovať ako disciplinárne previnenie.

Ďalej má odvolací disciplinárny senát za to, že hodnotenie predmetnej nečinnosti sudkyne je potrebné vykonať aj v porovnaní s ostatnými kolegami - sudcami na O. S. R. S..

Stíhaná sudkyňa síce predložila písomnosti, ktoré mapujú prehľad výkonnosti jej kolegov – sudcov, avšak ide iba o niektoré agendy (agendy „C“, „P“ a „T“) a len o dva mesiace z roku 2015 a z prehľadu štatistiky reštančných vecí u jednotlivých sudcov nie je zrejmé po akú dobu má konkrétny sudca reštančnú vec čakajúcu na vybavenie, čo je nepochybne dôležitým ukazovateľom výkonnosti sudcu.

Pokiaľ teda stíhaná sudkyňa tvrdí, že O. S. R. S. je dlhodobo personálne poddimenzovaný a nápad vecí je tak enormný, že nie je možné rozhodovať veci bez priet'ahov, je nutné, aby prvostupňový disciplinárny senát hlbšie preskúmal toto tvrdenie. Aj v tomto musí dať odvolací disciplinárny senát za pravdu stíhanej sudkyňi, že pokiaľ by sa preukázala pravdivosť tejto skutočnosti, zakladalo by to objektívnu nemožnosť vybavovať pridelené veci bez priet'ahov a tým pádom je neprípustné disciplinárne stíhať sudkyňu, pretože sa nejedná o zavinené konanie.

V závere odôvodnenia tohto rozhodnutia disciplinárny senát konštatuje, že zistil nedostatky rozhodnutia disciplinárneho senátu prvého stupňa v tom, že v napadnutom rozhodnutí nebola dostatočne odôvodnená závažnosť previnenia a uložená sankcia. Disciplinárny senát prvého stupňa len stroho konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania dospel k určitému záveru a považuje za dostatočné uložiť disciplinárne opatrenie vo forme zníženia platu na dobu dvoch mesiacov. Ak sa skutkový stav a posúdenie disciplinárneho zavinenia pohybuje v takom citlivom rozmedzí ako je tomu v tomto prípade, je oveľa viac potrebné zahrnúť do odôvodnenia podrobnejšie vysporiadanie sa so závažnosťou previnenia a riadne odôvodniť aj uloženú sankciu a to z toho dôvodu, že v záujme právnej istoty a účelu disciplinárneho konania potrestaný sudca musí vedieť, prečo mu bola uložená konkrétna sankcia. Samozrejme riadne odôvodnenie rozhodnutia nielen v časti úvahy o závažnosti previnenia a ukladania trestu je nevyhnutné aj pre možnosť riadneho preskúmania prvostupňového rozhodnutia.

V novom konaní bude potrebné, aby prvostupňový disciplinárny senát vyžiadal od predsedu O. S. R. S. správu o vybavení upozornenia stíhanej sudkyne na hroziace priet'ahy a takisto bude musieť zistiť, či predseda súdu ďalej riešil túto záležitosť a ak áno ako, a či upozorňoval aj Ministerstvo spravodlivosti SR. Okrem toho prvostupňový disciplinárny senát si bude musieť vyžiadať od O. S. R. S. prehľad výkonnosti všetkých sudcov vo všetkých agendách za rok 2015 práve pre objektívne posúdenie, či naozaj na menovanom súde neboli zabezpečené riadne podmienky na výkon súdnictva bez priet'ahov.

Disciplinárny senát prvého stupňa sa bude tiež musieť v novom konaní vysporiadať podrobnejšie so závažnosťou skutku, ktorý sa kladie stíhanej sudkyňi za vinu a najmä by mal zvážiť, či je v tomto prípade vhodné a účelné sudkyňu disciplinárne potrestať v prípade preukázania viny. Mal by napokon zvážiť, či by nestačilo v tomto prípade len napomenutie podľa § 117 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z..

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je možné podať odvolanie.

V Bratislave 02. decembra 2016

JUDr. František Š e v č o v i č , v . r .
predseda odvolacieho disciplinárneho senátu

Vypracoval: JUDr. Ivan Syrový, PhD.

Za správnosť vyhotovenia:

Lubica Kavivanovová